

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 808/2019
07.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., ..., кога заступа Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, улица Немањина број 22 – 26, ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама странака, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1117/18 од 15.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 07.03.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизијама странака, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1117/18 од 15.11.2018. године, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ ревизије странака изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1117/18 од 15.11.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 2468/17 од 12.12.2017. године, првим и другим ставом изреке одбијени су предлози странака за прекид и застој поступка. Трећим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћене инвалиднине за период од марта 2013. године до децембра 2016. године, исплати појединачно означене износе ближе наведене у овом ставу, са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ почев од последњег дана у месецу за претходни месец до исплате. Четвртим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде штете због неисплаћене инвалиднине исплати за период од марта 1999. године до фебруара 2013. године појединачне месечне износе, ближе наведене у овом ставу, са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ почев од последњег дана у месецу за претходни месец, до исплате. Петим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 363.400,00 динара, са законском затезном каматом од дана када наступе услови за извршење до исплате. Шестим ставом изреке, одбијен је захтев за исплату

законске затезне камате на износ трошкова поступка у преосталом делу за период од 12.12.2017. године до дана наступања услова за извршење.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1117/18 од 15.11.2018. године, одбијене су као неосноване жалбе странака и потврђена је првостепена пресуда у првом, другом, трећем и четвртном ставу изреке. Другим ставом изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у петом ставу изреке првостепене пресуде и обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 276.950,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Трећим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, обе странке су благовремено изјавиле ревизије, због погрешне примене материјалног права и предложиле да се о ревизијама одлучи као о изузетно дозвољеним ради усаглашавања судске праксе, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 ... 55/14 и 87/18) – ЗПП.

Врховни касациони суд је разматрањем предмета утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о изјављеним ревизијама као изузетно дозвољеним, у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

Према одредбама члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. ове законске одредбе прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према стању у списима, правноснажном пресудом тужиоцу је досуђена накнада материјалне штете због незаконито ускраћене исплате инвалиднине за период од 01.03.2013.године до 31.12.2016. године, док је у преосталом делу тужбени захтев одбијен као неоснован за период од 01.03.1999. године до 01.03.2013. године, јер је потраживање тужиоца за тај временски период застарело. Правилно полазећи од одредаба члана 172., 277. и 376. Закона о облигационим односима, супротно наводима ревизија, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су тужиоцу досудили накнаду материјалне штете због незаконито ускраћене инвалиднине за период који није застарео, са законском затезном каматом на сваки појединачни износ од доспелости до исплате. У конкретном случају основ спора је накнада штете због неправилног рада државног органа из члана 172. ЗОО, па се на спорни однос странака не примењују одредбе члана 279. став 3. ЗОО, на које се ревизијом неосновано указује.

Како у конкретном случају није потребно уједначити судску праксу, јер је побијана одлука донета управо у складу са праксом судова у Републици Србији, те како уз ревизије нису достављене другачије одлуке којима би се указивало на другачију примену права и различиту праксу, Врховни касациони суд је применом члана 404. став 1. ЗПП, донео одлуку као у изреци.

Тужилац се у ревизији позива на пресуду Европског суда за људска права у Стразбуру од 17.04.2012. године, која се у конкретном случају не може применити, јер се у тој одлуци питање застарелости потраживања није разматрало.

Одлучујући о дозвољености ревизија применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизије нису дозвољене.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживање у новцу, на предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је првостепеном суду дана 11.04.2016. године, а како вредност предмета спора који се ревизијама побија не прелази динарску противвредност износа од 40.000,00 евра (3.699.549,00 динара износи 30.829 евра), Врховни касациони суд је применом члана 410. став 1. тачка 5. и 413. ЗПП, донео одлуку као у изреци решења у другом ставу.

Одлука о трошковима ревизијског поступка садржана у трећем ставу изреке решења, донета је применом члана 165. став 2 у вези са чланом 154. ЗПП, према постигнутом успеху тужиоца у ревизијском поступку.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић